DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIV. ZATURDAG den 22sten OCTOBER 1836. N. 43.

A°. 1836. N°. 10.

PUBLICATIE

Houdende mededeeling van de aanschryving van hooger hand aangaande de uitoefening van het Gezag op dit Eiland, by tydelyke afwezigheid van den Gezaghebber ad-interim R. F. Baron VAN RADERS.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER ad-interim van de kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

Nader gelet hebbende op de aanschryving van het Ministerie van Kolonien, waarby Zyner Majesteits begeerte wordt kennelyk gemaakt dat in de gevallen dat het, in het belang van den dienst, mogt noodig zyn my naar een der aan Curaçao onderhoorige eilanden te begeven, het gezag ad-interim alhier wordt uitgeoefend door den Heer C. L. VAN UYTRECHT Kolonialen Ontvanger en Majoor Kommandant der Schuttery en van den Landstorm te Curaçao.

Overwegende: dat myne afwezigheid van dit Eiland met het voormelde doel herhaaldelyk kan gebeuren en het mitsdien doelmatig is van algemeene bekendheid te maken en de schikkingen die het gevolg moeten zyn van zoodanige afwezigheid en de wyze waarop telkens van de overgave van het gezag zal blyken.

Heeft goedgevonden en verstaan:

1°. Dat in de voorgestelde gevallen de functien van Gezaghebber ad-interim van Curaçao en onderhoorige Eilanden zullen worden overgedragen aan den voornoemden Heer C. L. VAN UYTRECHT, even zoo als reeds eenmaal by publicatie van den 4 Augustus dezes jaars heeft plaats gehad.

2°. Dat wanneer in het vervolg myne afwezigheid van de hoofdplaats het noodig doet zyn, het gezag, invoege voorschreven, overtedragen, daarvan slechts mededeeling zal worden gedaan by wyze van advertentie.

Gearresteerd op Curaçao den 11 October 1836, het 23ste Jaar van Zyner Majesteits Regering.

R. F. VAN RADERS.
Ter ordonnantie,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.
Koloniale Secretaris.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den dag daaropvolgende.

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.
Koloniale Secretaris.

A°. 1836. N°. 11.

PUBLICATIE

Houdende in werking brenging van Zyner Majesteits besluit dd. 20 Mei 1836 No. 78, waarby eenige veranderingen worden gemaakt in het vigerende, by Zyner Majesteits besluit van den 20 November 1833, No. 85, onder anderen goedgekeurde Reglement op het beleid der Regering in de kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER ad-interim van de kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

Nademaal by resolutie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, dd. 4 Augustus dezes Jaars, No. $\frac{213}{620}$, ten fine van executie, aan ons is toegezonden, Zyner Majesteits besluit van den 20 Mei 1836, No. 78, houdende eenige wyzigingen in het vigerende by Zyner Majesteits besluit van den 20 November 1833, No. 85, onder anderen goedgekeurde Reglement op het beleid der Regering in de kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Zoo is het, dat aan voornoemd Koninglyk besluit, by deze publiciteit wordt gegeven, luidende hetzelve als volgt:

No. 78. WY WILLEM BY DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, enz., enz., enz.

Op het rapport van onzen Minister van Kolonien, van den 2 April ll. No. 16, nopens de wenschelykheid tot daarstelling van eenige wyzigingen in het, by Ons besluit van den 20 November 1833 No. 85, onder anderen goedgekeurde reglement op het beleid der regering in de kolonie *Curaçao* en onderhoorige Eilanden.

Den Raad van State gehoord (advies van den 25 April 1836 No. 16.)

Gezien het nader rapport van onzen Minister voornoemd van den 16 dezer No. 4.

Hebben besloten en besluiten:

Voor Eerst het reglement op het beleid van Regering in de kolonie *Curaçao* en onderhoorige Eilanden, vastgesteld by ons besluit van den 20 November 1833 No. 85, wordt in volgende voege gewyzigd.

ARTIKEL 3.

Tot het beleid der Regering, wordt aan den Gezaghebber toegevoegd een Kolonialen Raad, waarvan hy voorzitter is en die voorts zal te zamen gesteld zyn.

a. uit den Administrateur der Financien.
b. uit den Kolonialen Ontvanger.
c. uit *drie* der aanzienlykste Ingezetenen.

ARTIKEL 18.

Wanneer het ambt van Gezaghebber mogt vaceren, zal het bewind onverwyld worden opgenomen, door den President van de Regtbank der kolonie *Curaçao* en onderhoorige Eilanden, die dan met den meesten spoed zal doen onderzoeken, of er eene geheime missive of lastbrief aanwezig is, waarby de opvolger van den Gezaghebber is benoemd geworden.

Wanneer zoodanige Missive of Lastbrief voorhanden mogt zyn, zal dezelve in eene vergadering van den Kolonialen Raad worden geöpend en zal de daarby benoemde persoon, wanneer hy zich in de kolonie mogt bevinden, zoo spoedig doenlyk, het ambt van Gezaghebber aanvaarden, na den Eed in handen van den President van de Regtbank, dan nog de betrekking van President van den Kolonialen Raad waarnemende, te hebben afgelegd.

Wanneer er geen zoodanige Missive of Lastbrief mogt voorhanden zyn, of ook wanneer de daarby vermelde persoon zich niet in de kolonie mogt bevinden, zal de voormelde President van de regtbank, na den Eed in handen van het, in rang op hem volgend Lid van den Kolonialen Raad te hebben afgelegd, de bediening van Gezaghebber *ad-interim* aanvaarden en het daartoe staande tractement genieten, tot dat door of van wege den Koning, over de vervulling van het ambt nader zal zyn beslist.

ARTIKEL 21.

Dit artikel wordt gehouden voor vervallen.

ARTIKEL 61.

Wanneer de onder denzelven ambtenaar berustende penningen het bedrag van den door hem gestelden borgtogt mogt te boven gaan, zal dit meerdere gestort worden in de Reserve Kas, welke van *drie* verschillende sloten zal zyn voorzien en waarvan de sleutels zullen berusten onder den Gezaghebber, den President van de Regtbank en den Administrateur der Financien, of zoodanige ambtenaren als hen tydelyk vervangen.

Ten tweede. De hierboven vastgestelde bepalingen zullen geene veranderingen te weeg brengen in Ons besluit van den 31 January 1836 No. 111, waarby de Heer R. F. BARON VAN RADERS, tot Gezaghebber ad-interim van de kolonie *Curaçao* en onderhoorige Eilanden is benoemd.

Onze Minister van Kolonien is belast met de uitvoering van het tegenwoordig besluit, waarvan een afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State tot informatie.

Gegeven te 'sGravenhage, den 20 Mei des Jaars 1836, van onze regering het drie en twintigste.

(get.) WILLEM.
Van wege den Koning,
(get.) G. SCHIMMELPENNINCK.
Accordeert met deszelfs origineel,
De Griffier ter Staats Secretarie,
(get.) L. H. ELIAS SCHOVEL.
Voor eensluidend afschrift,
De Secretaris Generaal
by het Ministerie van Kolonien,
A. BROCX.

Gearresteerd op Curaçao den 14 October 1836, het 23 Jaar van Zyner Majesteits Regering.

R. F. VAN RADERS.
Ter ordonnantie,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.
Koloniale Secretaris.

Gepubliceerd binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato utsupra.

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.
Koloniale Secretaris.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 21 October 1836.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 29 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftienCents moet 14 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

HIERBY wordt bekend gemaakt, dat het Fonds bestemd tot het oprigten van torens en baken op de eilanden Bonaire en Klein Curaçao in de jongst verloopene week bedragen hebbende . . . . . *f* 1390 96.
door de bydrage van eenen der Sergeanten van de 4de kompagnie Schuttery . . . . . . „ 1 00.

vermeerderd is op . . . . *f* 1391 96.

Curaçao den 21 October 1836.
De Koloniale Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

OVERLEDEN op verleden Donderdag avond, den 20sten dezer, een Dochterje van den Heer C. M. GAERSTE.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

OCTOBER 1836.

L. K. Zondag den 2 te 2 u. 6 m. 's namiddags.
N. M. Maandag den 10 te 8 u. 53 m. 's morgens.
E. K. Maandag den 17 te 5 u. 49 m. 's morgens.
V. M. Maandag den 24 te 8 u. 28 m. 's morgens.

Verleden Dingsdag den 18 dezer is Z. M. Brik ECHO, gekommandeerd door den Luitenant der Eerste Klasse BOURICIUS, naar zee vertrokken.

In de Nieuw York *Commercial Advertiser* van den 24 Augustus staat een brief gedagteekend Hamburg den 25 Mei 1836, en geschreven door een burger der Vereenigde Staten. In denzelve vinden wy deze zinsnede:

"In de stad Hamburg bevindt zich eene joodsche bevolking van 8 á 9000 zielen. De Joden worden hier even zoo slecht behandeld als wy Amerikanen de negers behandelen. Hun is zelfs niet toegestaan in een koffyhuis te komen, wanneer er zich andere menschen in bevinden, enz."

Het doet ons leed zulks uit het verlichte Duitschland te vernemen. Mogen alle volkeren der aarde het voorbeeld van Nederland volgen en de Joden gelyke regten en vryheden doen genieten als de overige burgers van den staat; doch hoe weinige staten zyn nog met dien liberalen geest bezield, welke in Nederland heerscht.

UITTREKSELS UIT SURINAAMSCHE COURANTEN.

Amsterdam, Aug. 1.—Uit de by ons ontvangen Javasche Couranten, loopende tot 1 Maart jl. ontleenen wy het volgende:

Onder dagteekening van 29 February is te Batavia afgekondigd de volgende

PUBLICATIE. *Van wege en in naam des Konings.*

De Gouverneur Generaal *ad-interim* enz.

Krachtens de bevelen des Konings moest het bestuur over Nederlandsch Indie, en het opperbevel over de land- en zeemagt aldaar, worden overgedragen op den my, door Zyne Majesteit aangewezen opvolger, een jaar na de aankomst van laatstgemelden in deze gewesten.

Dat tydvak thans verstreken zynde, zoo is het bovengemeld oppergezag, op heden, door my nedergelegd, in handen van den Luitenant Generaal, Luitenant Gouverneur Generaal D. J. de Eerens, die mitsdien van stonden af, is getreden in de uitoefening der waardigheid van Gouverneur Generaal en opperbevelhebber der land- en zeemagt in Nederlandsch Indie, op den voet en de wyze, bepaald in de opene brieven, daarvan op den 5den September 1834, onder het groot zegel des Ryks verleend en aan den volke bekend gemaakt, by publicatie van den 5den Maart des afgeloopen jaars. enz.

Parys, July 28.—Nopens de door onze troepen in Afrika behaalde voordeelen deelt de *Moniteur* de volgende berigten mede:

Den 9den heeft de Generaal Bugeaud tusschen Tlemsen en Tafna op Abd-el-Kader eene uitstekende zegepraal bevochten. Na er in geslaagd te zyn, hem tot een treffen over te halen, heeft hy hem digt genoeg opgedrongen om met hem een beslissend gevecht aan te gaan.

De infanterie der Arabieren is geheel vernield. In weerwil der strydwoede onzer geallieerden, de Douairen, die meer dan 500 Arabieren hebben neergesabeld, is den Generaal Bugeaud de eer te beurt gevallen, krygsgevangenen te maken, hetwelk nog in Afrika niet was geschied.

De Arabieren hebben meer dan 1000 man verloren. De *Chimère* heeft 118 gevangenen en 6 vaandels aan boord. Abd-el-Kader heeft al de geweren verloren, welke men hem sedert eenige jaren gegeven had; hy heeft twee wonden bekomen en een paard onder hem doodgeschoten gehad.

Dit gevecht is een der gewigtigsten, welke wy in Afrika hebben gehad; Abd-el-Kader heeft gevraagd te onderhandelen, maar de Generaal Bugeaud, na zyne armee eene kortstondige rust te hebben doen nemen, is weder opgebroken om hem den tyd tot verademing niet te vergunnen.

— De Koning der Belgen heeft, zegt men, aan Koning Lodewyk-Philips een blyk van gevoeligheid en gehechtheid gegeven, hetgeen men, naar de bekende koude geaardheid van dien vorst te oordeelen, niet zoude hebben gedacht. Toen Lodewyk-Philips te Neuilly aankwam en zonder ontroering den wonderdadig ontkomen aanslag had verhaald, viel Leopold eensklaps in zwyn. Hy nam dien dag geen deel aan het middagmaal en at ook dien avond en den volgenden morgen niet. Men legt hem deze woorden in den mond; "Ook ik heb zulke aanslagen te wachten!" Men verhaalt voorts, dat de Koning der Belgen thans op den besten voet leeft met zyne jonge gemalin, die zeer veranderd en zwak van gezondheid moet zyn.

In eene nota leest men in het *Journal*, dat men sints eenige dagen stellig onderrigt is, dat de val van Mendizabal slechts het gevolg van een behendigen stap van den Franschen gezant te Madrid geweest is, waartoe hy aangezet was geworden, door de kennis, die hy had verkregen, dat er tusschen Engeland en Spanje, een voor dit eerste land zeer voordeelig handels-tractaat zou worden gesloten, en waarby de Fransche belangen geheel op zyde waren geschoven. Sedert is de yver van Engeland voor de zaak der Christino's aanmerkelyk verzwakt. Ook zegt men, dat de Engelsche Minister, in Zwitserland tot de nota van den Hertog van Montebello is toegetreden. Men is echter benieuwd hoe men in het Engelsche Parlement dezen stap zal kunnen overeenbrengen met de taal die Lord Palmerston, toen het Krakau betrof, gehouden heeft.

De *Gazette de France* maakt eenen brief van Saragossa van den 4den July bekend, in welken wy lezen:

Cabrera heeft zich den 29 ll. vóór Alcurisa vertoond, en deze stad opgeëischt zich over te geven. Het garnisoen uit nationale garde bestaande, heeft de vermetelheid gehad, de beide parlementairen te doen fusilleren, welke de Generaal achtervolgens had afgevaardigd om eervolle capitulatie aan te bieden. Over een zoo trouweloos gedrag verontwaardigd heeft Cabrera de plaats bestormd. Niets kan den moed der Carlisten uitdrukken. Na een hevig vuur, hetwelk vyf uren had aangehouden, werd bres geschoten en trokken de Carlisten de vesting binnen. Al de nationale gardes zyn gefusilleerd geworden.

Uit Rome schryft men, van den 20 Juny, aan het *Journal des Debats* het volgende:

De tragike gebeurtenis, welke onlangs te Canino is voorgevallen, is hier nog altyd het onderwerp van alle gesprekken. De naam van Bonaparte, die er in voorkomt, geeft daaraan eene groote belangrykheid, en evenwelis het nog moeijelyk de oorzaken, wel uit elkander te houden en alle de omstandigheden juist te beoordeelen.

De zonen van Prins Lucien Bonaparte, Pierre Napoleon en Antoine-Lucien, de een twintig, de ander negentien jaar oud, bewoonden sedert eenige jaren hun landgoed Canino, gelegen in de kerkelyke staten.—Hun smaak in de jagt, de noodzakelykheid van zich tegen dieven te verdedigen, die zich van tyd tot tyd in hunne landstreek vertoonen, leden hen nimmer uitgaan dan gewapend of van eenig geweer voorzien, gelyk zulks den Roomschen Prinsen toegestaan is. Deze gewoonte, die ten allen tyde een vreemd voorkomen had, gaf weldra aanleiding tot verschillende geruchten, die men te baat nam om den H. Vader nopens hunne tegenwoordigheid in zyne staten eenige ongerustheid te doen opvatten, en van hem eene banbulle te verkrygen.

Dit besluit van den H. Vader was hun bekend; de paspoorten waren hun toegezegd, en zy maakten zich met gelatenheid gereed om naar Amerika te vertrekken, toen zy plotseling aangevallen werden door eenig Pausselyke karabiniers, zonder zelfs van hen de beteekening van een bevel tot gevangenneming te ontvangen!...... De beide broeders waren op dat oogenblik niet by elkander. De oudste, Pierre, wandelde vriendschappelyk met den officier der karabiniers op het openbare plein. Met hem moest men beginnen. Zich plotseling aangegrepen ziende door verscheidene mannen, die hem hunne bedoeling niet verklaarden, en die hy natuurlyk voor lieden aanzag, die het op zyn leven hadden toegelegd, verdedigde hy zich moedig lyk. In hetzelfde oogenblik werd hy door een aantal van dertig of veertig karabiniers omsingeld, die uit een naburig huis toeliepen, pistoolschoten losten en links en regts met de bajonet schermden. By deze schermutseling werd de officier gedood, een wachtmeester zwaar gewond, gelyk mede verscheidene karabiniers. De jonge Pierre viel, verward in zyne sporen, op den grond en werd aldus liggende, nog door verscheidene schoten getroffen; een enkel schot kwetste hem het hoofd, een ander het been.

Pierre dus buiten staat van tegenweer gesteld, stormen de karabiniers op zynen broeder aan, die, door het gedruisch gewekt, den trap zyner woning afkwam. De eerste karabinier die hem gewaar wordt, schiet een pistool op hem af. De jongeling grypt terstond zyn geweer; er worden op hem enkele schoten gelost, die hem niet treffen, en met de bajonetten aangerand, weert hy die met de handen af, welke hy zich daarby kwetst. Weldra, zonder een enkel schot te doen gelukt het hem, door zyn koelbloedig manhaftig gedrag, de karabiniers in ontzag te houden, en hy noodzaakt hen af te trekken. De jonge Pierre gebonden en geboeid, wordt naar Rome opgebragt en onder eene strenge bewaking in het kasteel van St. Angelo gevangen gezet; Antoine is, zegt men, heimelyk naar Amerika gevlugt.

Hoe is het nu te verklaren, dat op het oogenblik, waarop hun hunne paspoorten beloofd waren, men hen heeft komen in hechtenis nemen? Uit welke beweeggreden is daartoe het bevel gegeven? Met welk doel, en onder wiens invloed? Is het zelfs wel zeker dat dit bevel van den Paus is uitgegaan? Dit zal weldra blykbaar worden uit de instructie van het regtsgeding, hetwelk in dit oogenblik zoowel eenerzyds tegen Pierre als anderzyds tegen de karabiniers, door de maagschap en vrienden der jonge lieden, wordt aangelegd.

Men stelt alhier veel belang in de regtszaak van Pierre, en vreest geenszins hem te zullen zien veroordeelén. De publieke aanklager tracht te bewyzen dat hy den officier der karabiniers gedood heeft; maar tot dus verre duidt alles aan, dat deze integendeel door een schot van eenen zyner eigene manschappen is gevallen. Alle getuigen zyn in het voordeel der beide jonge Prinsen, en de yverende behartiging met welke de bewoners van Canino hunne verklaringen à decharge gaan afleggen, bewyst dat Pierre en Antoine zich by hen hebben weten bemind te maken.

Volgens het *Journal du Commerce* zoude het Fransche gouvernement de tyding hebben ontvangen, dat het opperhoofd van een der Staten, gelegen in de golf van Mosambique, een Franschman van geboorte, en vroeger als Generaal der Conventie ter dood veroordeeld, Frankryk tot erfgenaam heeft ingesteld van het grondgebied, dat hy door kracht van wapenen en door de wysheid van zyn bestuur heeft veroverd. Men verzekert, dat in de laatste tyden der restauratie deze vorst, die geen ander is dan de revolutionaire Chef Rossignol, voorgesteld heeft om de opperheerschappy van Frankryk over zyn land te erkennen, onder beding van voor deszelfs rekening onze bezittingen in de golf van Mosambique te mogen besturen. Buitendien stelde hy een handels-traktaat op de grondslagen der hartelykste vriendschap voor. De Minister van marine meende alstoen geen verder gevolg, daaraan te mogen geven.

Sedert de July-revolutie hebben eenige Franschen van Madagascar de zaak weder opgevat, en de Heer Laurence, zegt men, zal als gevolmagtigde van den Koning der Franschen vertrekken om de nalatenschap van den Vorst Kibitka in ontvangst te nemen. De *Atalante* is tot die expeditie bestemd. Men verzekert dat het gouvernement eenen Onderkoning uit het land in deszelfs plaats aanstellen en voorloopig alle bestaande vormen van bestuur handhaven zal; intusschen zal hetzelve eene schatting heffen, welke men nu reeds als hoogst aanzienlyk opgeeft.

Londen.—Den dag, dat het Huis der Lords, de gewigtige beslissing tot verwerping van de voordragt nopens de Iersche gemeentewet heeft genomen, heeft de Heer O'Connell een brief "aan het volk van Engeland" openbaar gemaakt, waarop hy in zyne bovenvermelde rede schynt te doelen, en waarin men na eene uiteenzetting van de onregtvaardigheid die in de opbrengst der tienden in Ierland bestaat, het volgende leest:

"Aanschouwt die gedrogtelyke onregtvaardigheid, en zegt my, Engelschen, Britten! of gy er U over verwondert dat Ierland niet rustig is, onder die grove onregtvaardigheid gebukt gaande? Eene onregtvaardigheid, te stuitender, vermits zy ondersteund wordt door huichelary en trotschheid, in den naam van Godsdienst.

"Engelschen! zoudt gy met geduld zulk eene onregtvaardigheid verduren, als zy U wierd aangedaan? Ik herinner U, dat de Schotten haar niet verdroegen; zy lieten niet toe dat het zwaard in de schede roestte, alvorens zy dit schandelyk onregt uit Schotland hadden weggebannen, en tot dat zy er in geslaagd waren om de betalingen, welke het volk in de handen der geestelykheid deed, te doen aanwenden tot de geestelyke behoeften van dat volk.

"Wel nu, de Ieren zy *thans* gematigder, minder zou *nu* ons te vrede stellen; wy verlangen de algeheele afschaffing van de tienden; of, wanneer een gedeelte daarvan overblyft, dat dit zal aangewend worden tot het geven van onderwys aan alle de klassen der bevolking. Wy vorderen *nu* geenszins inwilliging van een behoorlyk verblyf des pastoors, die door het volk verkozen wordt. Maar ik kom er ridderlyk voor uit, dat, wanneer de stryd voortduurt en warmer wordt; wanneer de Protestantsche geestelykheid zich vereenzelvigt met het doodslaan op het land, en met de knevelaryen en verbitterende geldzucht der schatheffers; wanneer de denkbeelden, welke zy opwekken die zyn, welke tot de bloedstorting van Rathcormacs hebben aanleiding gegeven; wanneer alle verband met Godsdienstige instellingen over het hoofd gezien wordt, of, wanneer deze opofferingen gevraagd worden voor eene andere Godsdienst; dan naakt de tyd, dat een vergelyk onmogelyk zal worden, en dat degenen, die nu eene vriendschappelyke en gematigde schikking weigeren, zich zelven zullen te wyten hebben, dat zy de schikking en het Iersche volk op eene verachtende, hoonende wyze van zich hebben gestooten.

"Engelschen! Ik beroep my op U, nu het nog tyd en gelegenheid is, om op te staan tot het verkrygen van regtvaardigheid voor Ierland. Maandag, den dag wanneer deze brief openbaar zal worden gemaakt, zullen de Lords een' anderen maatregel van onregt en grief nemen. Onzinnige en ter kwader trouw handelende lieden zullen tusschen Ierland en deszelfs regten staan, en in hunne doldriftige ongerymdheid vergeten zy den afgrond, welken de opgewekte verontwaardiging van millioenen Britten onvermydelyk en spoedig voor hen openen zal."

Een dagblad van Nieuw-Schotland behelst het volgende:

Onze geabonneerden, die bewilligd hebben ons het abonnement in brandhout te betalen, worden verzocht ons hetzelve onverwyld te doen toekomen, want, als zy zich niet haasten, en de koude voortduurt, moeten wy onmisbaar doodvriezen. Haast U dan!

— In Ierland beginnen de aardappelen onder het landvolk schaars te worden; in sommige districten heerscht inderdaad byna hongersnood. In een bergdistrict, langs de kust van Donegal, leden 14,000 menschen het grootste gebrek; velen hunner waren genoodzaakt zich den ganschen dag met een enkel maal van aardappelen met zout te vergenoegen. Anderen waren er nog veel slimmer aan toe, daar zy niet eens meer aardappelen hadden, en nog slechts ván zee-mos leefden, door welk te eten velen zich de koorts berokkenden. Te Sligo heerschtte onder de behoeftige klassen hetzelfde gebrek.

Het Amerikaansche Gouvernement gaat met een grootsch plan zwanger, het daarstellen namelyk van een kanaal ter omvaring van den gevaarlyken waterval der Niagara, ten gevolge waarvan de rivier, die tot dus verre onoverkomelyke hindernissen tegen hare bevaring opleverde, in derzelver volle lengte zal kunnen worden gebezigd. Reeds heeft eene commissie een gunstig verslag uitgebragt.

Uit de laatste *Almanach Royal* ziet men dat, ongerekend de bejaarde vrysters en de weduwen, die het ongeluk hebben gehad geenen echtgenoot te vinden, op dit oogenblik in Rusland, Pruissen, Oostenryk, Zweden en de Staten van het Duitsche Verbond 46 jonge huwbare Prinsessen zyn.— Oostenryk heeft er 4, Beijeren 7, Pruissen 1, Saxen 1, Wurtemburg 4, het Duitsche Verbond 26, Rusland 2, Zweden 1. Gelyk men ziet zal slechts de keuze moeijelyk zyn.

Blykens een berigt uit de Havana, heeft men op eenen afstand van drie uren, van genoemde plaats, twee steenkolenmynen ontdekt, met welker ontginning men reeds is begonnen, onder bescherming van het gouvernement.

Ook meldt men, dat de zilvermyn van Villa-Clara, door den Heer Escalante verkocht is aan eene Amerikaansche Maatschappy, welke ook dadelyk met derzelver ontginning een aanvang zal maken.

Parys.—Wy hebben nog niet gedaan met de Maan en hare bewoners. Deze laatsten worden integendeel dagelyks grooter en schooner. In een der jongste Nommers van het *Mémorial Bordelais* leest men:

Men heeft het relaas niet vergeten, hetwelk vóór eenigen tyd de dagbladen hebben medegedeeld, betreffende de ontdekkingen, welke men aan den nieuwen teleskoop van Sir John Herschel is verschuldigd. Die ontdekkingen schenen waarlyk zoo verregaande wonderbaar, dat de geheele wereld, en ook wy, er den spot mede dreven. Maar daar ontvangen wy nu een boekwerk, met eenen brief der vertalers, die ons hetzelve doen toekomen op verlangen van den beroemden boekverkooper Murray, die door Sir John Herschel zelven met de uitgave van zyn werk is belast.— Voor aan het boek staat eene Opdragt aan den Koning van Engeland door Sir John Herschel, waarin wy onder anderen het volgende lezen:

"Ik acht my gelukkig, Sire, heden voor de voeten van Uwe Majesteit, de vruchten van onzen langdurigen arbeid te mogen nederleggen. Die vruchten, dit durf ik verzekeren, zyn wel waardig aan Uwe Majesteit te worden voorgelegd, want onze ontdekkingen hebben onze verwachtingen verre overtroffen. De nieuwe wereld, die zich voor onze oogen heeft ontvouwd, levert voor de wetenschappen meer wonderbare zaken op, dan de jaarboeken van het menschdom sedert de schepping der wereld hebben opgeleverd, enz, enz."

Daarop volgt het omstandig verhaal van alles wat Sir John Herschell in de Maan heeft gezien; een verhaal, nog duizendmalen merkwaardiger dan dat wat men ons onlangs heeft medegedeeld.

Dit wordt inderdaad bezwarend! Dus, wy allen die als liefhebbers ons met de Maan bezig hielden, wy zyn derhalve bedrogen geworden, toen men ons kwam zeggen dat de jongste ontdekkingen in de Maan een louter verdichtsel waren; men zal zien, dat onze geleerde twyfelaars door het weder in de keel halen van hun ongeloof niets minder dan de koorts op het lyf zullen krygen.

Maan, liefelyke maan, werp dan toch spoedig eenig licht over de wonderen die van U verkondigd worden; wees ons zoo goedgunstig, indien gy niet wilt dat wy gek worden!

In afwachting dat de Maan ons hare opgelderingen geve leert ons het gedrukte, echte boek van Sir John Herschell, dat:

1.) op de Maan twee menschen-rassen wonen: de *Seleniërs* en de *Vespertilios*.— De vrouwelyke wezens zyn kenbaar aan de meerdere lengte der vleugelen;

2.) de *Vespertilios* de kleine kinderen eten; de *Seleniërs* veel meer beschaafd zyn, de muzyk verstaan en verscheiden instrumenten bespelen.

3.) de sterrekundige commissie aan de Kaap de Goede Hoop al de byzonderheden gezien heeft, betreffende de godsdienstplegtigheden, de huwelyks inzegeningen, en alle andere gebruiken die onder de Maanmenschen worden in acht genomen,

A° 1836. N°. 12.

PUBLICATIE

Waarby publiciteit gegeven wordt aan het Besluit van Z. M. den Koning dd. 24 Mei 1836 No. 88, bepalende : de vermindering op de helft der port, vastgesteld by art. 3 van Hoogst derzelver besluit van den 29 Juny 1831 No. 85, op nieuws papieren, periodieke en andere gedrukte werken.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER ad-interim van de kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

Ontvangen hebbende eene resolutie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen dd. 4 Augustus d. j. No. $\frac{2}{3}\frac{1}{3}\frac{4}{4}$, geleidende, ten fine van executie, Zyner Majesteits besluit van den 24 Mei 1836 No. 88, betrekkelyk tot de port van nieuws papieren, periodieke en andere gedrukte werken.

Zoo is het: dat aan voormeld koninglyk besluit by deze publiciteit wordt gegeven, luidende hetzelve als volgt:

No. 88. WY WILLEM BY DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, enz., enz., enz.

Herzien art. 3 van Ons besluit van den 29 Juny 1821 No. 85, houdende wyziging van het reglement op de behandeling der koloniale correspondentie vastgesteld by Ons Besluit van den 2 February 1818 No. 23.

Gelet op de gemeenschappelyke voordragt van onze Ministers van Finantien en van Kolonien van den $\frac{2}{11}$ dezer No. $\frac{111}{111}$ en No. 19.

Hebben besloten en besluiten:

By nadere wyziging der bepaling van art. 3. van Ons besluit van den 29 Juny 1821 No. 85, zal er voortaan op de post-kantoren zoo in dit Ryk als in deszelfs kolonien wegens port der nieuws papieren, periodieken en andere gedrukte werken over en weder verzonden wordende, niet meer worden geheven dan de helft van het bedrag by dat artikel uitgedrukt.

Onze Ministers van Finantien en van Kolonien zyn ieder, voor zoo veel hen aangaat, belast met de uitvoering dezes, waarvan afschriften zullen worden gezonden aan het Departement voor de Marine en aan de Algemeene Rekenkamer tot informatie.

Gegeven te 's Gravenhage den 24 Mei des jaars 1836, van onze regering het drie en twintigste.

(get.) WILLEM.
Van wege den Koning,
(get.) G. SCHIMMELPENNINCK.
Accordeert met deszelfs origineel,
De Griffier ter Staats Secretarie,
(get.) L. H. ELIAS SCHOVEL.
Voor eensluidend afschrift,
De Secretaris Generaal
by het Ministerie van Kolonien,
A. BROCX.
Voor eensluidend afschrift,
De Adjunct Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gearresteerd op Curaçao den 14 October 1836, het 23 Jaar van Zyner Majesteits Regering.

R. F. VAN RADERS.
Ter ordonnantie,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.
Koloniale Secretaris.

Gepubliceerd binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato utsupra.

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.
Koloniale Secretaris.

BEKENDMAKING.

NAMENS den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber ad-interim wordt hierby bekend gemaakt, dat by het Gouvernement alhier ter bezigtiging liggen eenige van Bonaire afkomstige kromhouten; zullende de genen, die verlangen mogten, van dat artikel zekere hoeveelheid te erlangen, zich in geschrifte aan het Gouvernement kunnen adresseren, met vermelding van den prys, welken zy per stuk van eene bepaalde [illegible] talen.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Curaçao den 3 October 1836.

Curaçao den 13 October 1836.

DE HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber a. i. dezer kolonie, by dispositie in dato 12 dezer, No. 618, bepaald hebbende: dat voortaan in de rekwesten, tot verkryging van brieven van manumissie zal moeten worden uitgedrukt, behalve den doopnaam of namen van de vrytegevene, ook den naam dien dezelve door de wandeling draagt, en dat voorts by de advertentien, die de uitreiking der brieven van vrydom vooraf gaan, die namen gelykelyk met de doopnamen zullen worden opgegeven; zoo wordt het vorenstaande, namens den Heer Gezaghebber voornoemd by deze ter kennisse van het publiek gebragt.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 14 October 1836.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, wordt hierby ter kennisse van het publiek gebragt: dat by besluit van Zyne Majesteit den Koning dd. 20 Mei dezes jaars No. 79, de Heer Mr. H. W. DE QUARTEL, thans waarnemende de functien van Procureur des Konings alhier, door Hoogstdezelve tot dat ambt is benoemd en aangesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

De laatste gebeurtenissen in Texas hebben op nieuw den naam van den Generaal Santa Anna aan de Europesche lezeren in de ooren doen klinken. Men beschouwt hem aan deze zyde van den Oceaan veeltyds als een held, een nieuwen Bolivar, doch men kan hem in geene deele met die beproefde officieren op eene lyn stellen, welke den onafhankelykheids oorlog afgestreden en zich by hun land inderdaad verdienstelyk gemaakt hebben. Hy behoort veeleer tot die [illegible] zyn aan de onophoudelyke woelingen, die hun vaderland beroeren. Deze woelingen gaven hem niet eens de gelegenheid aan de hand om uitstekende vaderlandsliefde, een onverschrokken moed aan den dag te leggen, maar wel om met list en kuipery te werk te gaan. Als krygsman heeft hy talent noch dapperheid getoond, en werd altyd geslagen; te Oajaca door den Generaal Rinçon, te Vera Cruz door Calderon; te Coralfalso en Pueba ware hy geheel vernield geworden, had de zegevierende vyand van deszelfs overwinning weten party te trekken. Men kan hem werkelyk als den persoon beschouwen, die de onophoudelyke omwentelingen in zyn vaderland in den smaak bragt. De eerste was gerigt tegen den Keizer Iturbide, zyn' weldoener, die hem uit het stof had opgebeurd. Hy verwierf zich een grooten naam, en den roem van een bedreven krygsoverste door de nederlagen der Spanjaarden by Tampico; maar het is thans algemeen bekend, dat hy geslagen en omsingeld was, en op het punt stond zich te moeten overgeven, toen de Generaal Teran hem te hulpe snelde. Toen eerst moest de Spaansche Generaal Barradas, wiens soldaten voor de helft ziek waren, en die door stormen van levensmiddelen en onderstand verstoken was, den terugtogt aannemen. Even eerzuchtig als ongeschikt, heeft Santa Anna partyen gediend, om zyn doel te bereiken. De liberalen maakten hem tot President, wilden noch konden hem iets anders maken; hierom wierp hy zich in de armen van adel en geestelykheid, in de hoop dat deze hem den titel van Keizer zouden verleenen. By eene verregaande krygsmans onbedrevenheid komt nog zyne persoonlyke lafhartigheid: men heeft hem gedurende een' dag plat achter een muur zien liggen

Het byzonder leven dezes beroemden mans is niet veel eervoller dan zyne staatsloopbaan. Als bastaard eens Spanjaards, heeft hy niet eens de ellendige opvoeding genoten, welke men vroeger in Mexiko aan lieden van fatsoenlyken stand (*gente decente*) verschafte: zyne jeugd bragt hy by het spel en in buitensporigheden door. Voor een en ander had hy geld noodig en nam, om zich dit te bezorgen, tot middelen de toevlugt, die hem elders gewisselyk op de galeren [illegible] Hy beging [illegible] aanteekeningen, voor tamelyk aanzienlyke sommen. Later geraakte hy in het bezit van beduidende mynen, en hierdoor tot welstand, enkel door berooving van derzelver wettige eigenaren. En deze man, dien sommige Mexikanen *el nuestro Napoleone* heeten, en by dezen of genen in Europa wel eens *el inmortal Santa Anna* wordt genoemd, verdient naauwelyks eene kompagnie aantevoeren, veel minder aan het hoofd van een uitgestrekt land te staan, een land dat echter heeft moeten onderdoen voor den minsten ernstigen opstand van een deel van hetzelve, en thans zyn opperbewindsman in 's vyands handen ziet. Alleen door kunstenaryen, verraad en volksbewegingen, geenszins door kunde of persoonlyke hoedanigheid, verwierf die opperbestuurder zich het gezag, over wiens geaardheid men best zal kunnen oordeelen, wanneer men verneemt dat hy in zyne jeugd zoo wel als nu in rypere jaren, onderrigt versmaadt, op grond dat de natuur hem met een genie heeft begaafd, dat door leeren en oefenen niets kan winnen!

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN enz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.